వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

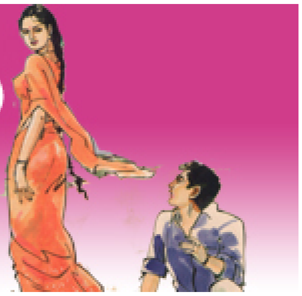

(గత సంచిక తరువాయి)

జగదీష్ కారు దిగుతోంటే గబగబా ముందుకి పరిగెత్తుకొచ్చాడు మాలి.

జగదీష్ మేడపైకి ఒకసారి చూసి "అమ్మగారు?" అన్నాడు.

మాలికేం చెప్పాలో తోచలేదు. ఏం చెబితే తప్పవుతుందో అని తటపటాయించి "అమ్మగారు ఊళ్ళో లేరండి" అన్నాడు.

జగదీష్ నవ్వి "ఇంకా రాలేదా?" అన్నాడు.

"అవునయ్య" అంటూ లగేజ్ మోసుకుంటూ అతని వెనుకే మెట్లెక్కాడు.

జగదీష్ సడన్‌గా ఆఖరి మెట్టుమీద నిలబడి "ఆయనెవరు?" అన్నాడు

"ఆడు ..ఆడు కూడా నాలాగే మాలిగాడండి. గడవడం లేదంటే నేనే అణ్ణి పనిలో యెట్టాను" అన్నాడు భయంగా.

జగదీష్ నవ్వి "మళ్ళీ నీకొక అసిస్టెంటా? జాగ్రత్త దొంగ వెధవలుంటారు" అన్నాడు హెచ్చరికగా.

వేలాయుధం దెబ్బతిన్నట్లు పైకెళ్ళిపోయాడు.

మాలి సామాను రాక్‌లో పెట్టి "అయ్యగారూ" అంటూ మెల్లిగా పిలిచాడు. బాత్రూంలోకి వెళ్ళబోతున్న జగదీష్ ఆగి "ఏంట్రా?" అన్నాడు.

"మీరు లేనప్పుడు పెద్దయ్యగారొచ్చారండి"

"పెద్దయ్యగారా?"

"అదేనండి అమ్మగారి అయ్యగారు"

"అరె ఎప్పుడు? ముందు ఫోన్ చెయ్యలేదా?" అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా.

"అదంతా నాకు తెలవదండి. వచ్చిన రోజునే ఆరికి మళ్ళీ గుండె నొప్పొచ్చి పడిపోయారు" అన్నాడు గబగబా.

జగదీష్ కళ్ళు విశాలమయ్యాయి

"ఆయనిప్పుడెక్కడున్నారు?" అన్నాడు ఆత్రుతగా.

"మీరిదివరకు చేర్పించిన ఆస్పిటల్‌కే అట్టుకెళ్ళింది పరిమళమ్మ."

"ఐసీ" అంటూ గబగబా బట్టలేసుకుని మళ్ళీ అదే కారులో హాస్పిటల్‌కి పరిగెత్తాడు జగదీష్.

జగదీష్‌ని చూడగానే జగన్నాధరావుగారు కాళ్ళు పడుతున్న పరిమళ గబగబా లేచి నిలబడింది వినయంగా.

ఆమెను, జగన్నాధరావుగారికి అంత క్లోజ్‌గా చూడగానే అదోలా అనిపించింది జగదీష్‌కి.

ఆమె వ్యభిచార గృహం నుండి వచ్చిందని అనంత్ చెప్పిన విషయం అతను ఏ మాత్రం మరచిపోలేదు.

ఆమె వంక చురుకుగా చూసాడు.

పరిమళ అతని చూపుల్లో భావాన్ని గ్రహించిన దానిలా బయట కారిడార్‌లోకి వెళ్ళి నిలబడింది.

డబ్బున్న వాళ్ళకుండే అతిశయం గురించి ఆమెకు తెలుసు.

తను అతనికి అత్తగారవుతుందనే విషయం తెలిస్తే అతని పరిస్థితి ఎలా వుంటుంది?

తనకి స్థానంలేదు. అలా అనుకోగానే ఆమె వాళ్ళ మాటలు వినిపించనంతదూరం అడుగులేసింది.

"మామగారూ మళ్ళీ ఏమయ్యింది మీకు?" జగదీష్ చాలా ఆదుర్దాగా ఎదురుగా వున్న స్టూలు మీద కూర్చుంటూ అడిగాడు.

జగన్నాధరావుగారు చిన్నగా నవ్వి "మామూలే ఇంతకీ నీ జర్నీ ఎలా జరిగింది. ఒక గొప్ప వ్యాపారవేత్తగా నీకు జరిగిన సత్కారానికి ఎంతగానో సంతోషపడుతున్నాను" అన్నారు గర్వంగా.

"ఏదో చిన్నవాణ్ణి ఇలాంటివన్నీ మీకు తెలియనివి కావు. ముందు మీకే తెలియబరచి మీ ఆశీర్వాదం తీసుకుని వెళ్ళాలనుకున్నాను కానీ చాలా హడావుడిగా వెళ్ళాల్సొచ్చింది" అన్నాడు జగదీష్ నొచ్చుకున్నట్లుగా.

"ఫర్వాలేదు అమ్మాయి ఎప్పటికప్పుడు అన్ని విషయాలూ నాకు తెలియబరుస్తున్నదిగా"

జగదీష్ ఆశ్చర్యంగా చూసి "వాసవి చెప్పిందా?" అన్నాడు.

"అవును బాబూ వాసవి ప్రతిరోజూ ఫోన్లో కనీసం గంటయినా మాట్లాడేది. నువ్వు లేక చాలా బోర్ ఫీలయ్యిందటకూడానూ."

జగదీష్‌కి అంతా వింతగా వుంది.

"వాసవికిప్పుడు ఒంట్లో ఎలావుంది" అడిగాడు గబగబా.

"కొంచెం ఫర్వాలేదు" అంటూ దాటేసారు జగన్నాధరావుగారు. ఎన్ని అబద్ధాలాడుతున్నా అతని గుండెదడ నిముషనిముషానికి హెచ్చుతోంది.

జగదీష్ ఇంటికి వెళ్ళుంటాడు. వాసవి అనంత్‌తోపాటు విహారానికెళ్ళిందనే నిజాన్ని గ్రహిస్తాడు. ఎంత మంచి వాడయినా జగదీష్ మగవాడు. తను లేనప్పుడు భార్య పరాయి మగవాడితో షికారు చేస్తోందన్న నిజాన్ని సహించలేడు. పర్యవసానం వాసవి కాపురం విచ్చిన్నం.

ఇంకా నయం ఆ సెక్రటరీ వాసవి ప్రేమించిన ప్రియుడేనని తెలిస్తే ఇంకేమైనా వుందా? ఇంతకీ ఆ రోగ్ ఈ కోటలో ఎలా పాగా వేసాడో? ఇందులో వాసవికి కూడా వంతున్నదా? వాసవి ఎందుకిలా ఈ విషయాన్ని తన దగ్గర దాచింది? ఇప్పుడేం చెప్పాలి జగదీష్‌కి.

"ఏంటి ఆలోచిస్తున్నారు?"

జగదీష్ ప్రశ్నకి తడబడ్డారు జగన్నాధరావుగారు.

"ఏం లేదు బాబూ వాసవి గురించే"

"వాసవి గురించా? ఏవిటది?"

"అమ్మాయికి హెల్త్ బాగుండటం లేదుగా కాస్త వెల్లూరులో చూపించమన్నాను. వాళ్ళిద్దరూ బహుశా ఈవేళ రావొచ్చు" జగన్నాధరావుగారు అలా సర్ది చెబుతుంటే జగదీష్ చిన్నగా నవ్వాడు.

జగన్నాధరావుగారికి ఆ నవ్వు చూసి తలకొట్టేసినట్లయింది. తను అల్లుడుముందు దొరికిపోయానేమోనని సిగ్గుపడ్డారు.

"వాసవి హెల్తు గురించి నేనూ చాలా ఆందోళన పడ్డాను మామగారూ. అసలందుకే ఈ ప్రోగ్రాం కేన్సిల్ చేసుకోవాలనుకున్నాను. కానీ తప్పని సరయింది. అందుకే సెక్రటీకి అప్పచెప్పి వెళ్ళక తప్పలేదు. నేను ఎప్పటికప్పుడు అతన్ని ఫోన్లో కాంటాక్టు చేస్తూనే వున్నాను. ఆమెను ఎటైనా సరదాగా తిప్పమని అవసరమయితే ఎంతయినా ఖర్చు పెట్టమని చెప్పాను.

"వాసవి కాశ్మీర్ వెళ్ళింది బహుశా రెండురోజుల్లో వచ్చేస్తుంది. ఆమె గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకోవద్దు. ఆమెకు నేనున్నాను" అన్నాడు జగదీష్.

జగన్నాధరావుగారు తెల్లబోయినట్లు చూసారు.

తను అబద్ధమాడి అల్లుడికి దొరికిపోయినందుకుగాను ఎంతో సిగ్గుగా వుంది అతనికి.

అల్లుడిప్పుడేమనుకుంటాడు. కూతురికోసం చాలా క్రిందకి దిగజారాడని అసహ్యించుకోడూ.

"నేను వాసూని రాయవెల్లూరు వెళ్ళమని చెప్పాను. బహుశా అక్కడికే వెళ్ళుంటుందని అనుకున్నాను" అన్నారు హీన స్వరాన.

జగదీష్ నవ్వి "బహుశా వాళ్ళ ప్రోగ్రాంలో అదికూడా ఒక భాగమయి వుండొచ్చు. మీరు బాగా రెస్టు తీసుకోండి నేను వాసు రాగానే మీ దగ్గరికి తీసుకొస్తాను" అన్నాడు.

జగన్నాధరావుగారి హృదయం తేలికయ్యింది.

జగదీష్ గుమ్మందాకా అడుగులేసి "ఆ వంట మనిషి అదే పరిమళ ఆమె చరిత్ర అంత మంచిది కాదు. ఒక అడుగు దూరం వుంచండి" అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

జగన్నాధరావుగారి ముఖం పాలిపోయింది.

జగదీష్ వెళ్ళిపోయేవరకు అక్కడే దూరంగా నిలబడ్డ పరిమళ మెల్లిగా లోనికొచ్చింది.

తెల్లబోయిన భర్త ముఖంలోకి ఆందోళనగా చూసి "ఏం జరిగింది?" అంది.

జగన్నాధరావుగారు వెంటనే జవాబు చెప్పలేనట్లుగా చూసారు.

"చెప్పకూడనిదా?" అంటూ రెట్టించింది పరిమళ.

ఆయన పరిమళవైపు అదోలా చూసి "నేను చాలా పాపాత్ముణ్ణి అనసూయ" అన్నారు ఆవేదనగా.

"ఏం జరిగింది? అతనేమైనా కోపంగా మాట్లాడాడా?" పరిమళ ఆదుర్దాగా అడిగింది.

"లేదు వాసవిని బయట ప్రదేశాలు తిప్పమని అతని సెక్రటరికి అతనే చెప్పాడట."

"మరింకేం అమ్మాయి అతను లేనప్పుడు అలా పరాయి మగవాడితో వెళ్ళినందుకు అతనేమనుకుంటాడో అన్న సమస్య తీరిపోయిందిగా. ఇక ధైర్యంగా వుండండి." అంది పరిమళ సంతోషంగా.

"సమస్య తీరిపోలేదు. ఇప్పుడే మొదలయ్యింది" అన్నారు బాధగా.

"ఆ...అదేమిటి?"

"చెబుతాను. నా గుండె కాస్త లోతు. అందుకే అసలు విషయం నీకు కూడా తెలియకుండా దాచాను. ఇంక ఎవరితోనూ పంచుకోకుండా ఈ బాధని నాలో నేను ఇముడ్చుకోలేను."

"చెప్పండి" పరిమళ ఆప్యాయంగా అతని మీద చెయ్యివేసింది.

"అమ్మాయితో వెళ్ళిన సెక్రటరీ ఎవరోకాదు. అమ్మాయి పెళ్ళికి ముందే అతన్ని ప్రేమించింది. అతన్నే పెళ్ళి చేసుకుంటానని పట్టుబట్టింది. నేను కాదన్నాను. ఎంత అందమున్నా తెలివి వున్నా అతని పేదరికాన్ని నేను హర్షించలేకపోయాను. అమ్మాయి నన్ను కాదని అతన్ని పెళ్ళి చేసుకోడానికి కూడా సిద్ధపడింది. కాని అతను నా అంగీకారం లేకుండా వాసవిని చేసుకోనన్నాడు. అమ్మాయి అహం దెబ్బతిన్నది. వెంటనే ఆ కోపంలో వాసు నేను చూసిన సంబంధం ఒప్పుకుంది. గబగబా పెళ్ళిచేసేసాను. పీడా విరగడయ్యిందని సంతోషించాను. కాని.. వాడు ఇక్కడికి ఎలా చేరాడో అర్ధంకాదు. చెప్పు అనసూయా వాడు అమ్మాయినేమైనా చేస్తే దాని బ్రతుకేం కావాలి. నాకెంటో భయంగా వుంది" అన్నారు గాభరాగా.

పరిమళ స్థంభించి పోయింది ఆ కథ విని.

"మాట్లాడవేం అనసూయా?"

"ఏం మాట్లాడమంటారు? ఒకరకమైన కక్ష పెట్టుకునే అతను ఈ ఇంట్లో మకాం వేసాడని అనుకుంటున్నాను. లేక అతను వాసవిని నిష్కల్మషంగానే ప్రేమించి మీ మాట తీసెయ్యలేక దూరమయ్యాడో. ఏది ఏమైనా అమ్మాయికి వివాహం జరిగిపోయింది. ఆమె బ్రతుకు మలుపు తిరిగింది. ప్రేమ పేరుతో అతను ఆమె జీవితంలో తొంగి చూడటం మంచిపనికాదు" అంది పరిమళ.

"ప్రేమ..... బాస్టర్డ్ వాడు మన డబ్బుని ప్రేమించాడు. వాసవిని కాదు" అన్నాడు జగన్నాధరావుగారు పళ్ళు నూరుతూ.

పరిమళ అతనివైపు చురుగ్గా చూసి "పేదవాళ్ళు డబ్బునే ప్రేమిస్తారనుకోవడం ధనవంతులకున్న జబ్బు" అంది కోపంగా.

జగన్నాధరావుగారు మెత్తబడినట్లు చూసి "నీ గురించి కాదు అనూ. వాడి సంగతి నాకు బాగా తెలుసు. వాసవిని పెళ్ళి చేసుకోనని చెబితే యాభయివేలిస్తానని చెప్పాను. దానికి వాడు ఆశపడి అంతపని చేసాడు. వాడుత్త డబ్బు మనిషని నాకు ఆనాడే తెలిసిపోయింది. అందుకే నా భయమంతా. వాసవి మళ్ళీ వాడి చేతిలోనే చిక్కుకుంది. జగదీష్‌కి ఈ సంగతులేవీ తెలియవు. అతను అనంత్ వాసవికి ముందే తెలుసని, అతన్ని ఆమె పెళ్ళికి ముందు ప్రేమించిందని తెలిస్తే ఎంత రసాభాస అవుతుంది" అన్నాడు ఆందోళనగా.

పరిమళ మాట్లాడలేదు.

ఆమెకూడా వాసవి బ్రతుకులో ఎలాంటి అవకతవకలు రాకూడదనే కోరుకుంటోంది.

"ఆ జగదీష్‌కి అసలే కేరక్టరు గురించి చాలా పట్టుదలనుకుంటాను. నీ గురించి కూడా చాలా హేళనగా మాట్లాడాడు. రేపు వాసవి గురించి ఏం తెలిసినా... అతను క్షమించలేడు. దయచేసి నువ్వు వాసవి తల్లినని ఏమాత్రం తెలియనివ్వకు" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు బ్రతిమాలుతున్నట్లుగా.

పరిమళ నిరసనగా నవ్వింది.

"మీ బుద్ధి ఆలోచనా విధానం యింకా పూర్తిగా మారలేదు. నేను వాసవి తల్లినని చెప్పుకోవాలని, జగన్నాధరావుగారి భార్యగా మెప్పుపొందాలని ఆశించడంలేదు, కన్నతల్లిగా ఆమె పురోగతి విచ్ఛిన్నం కాకూడదనే కంగారుతోనే నేను మిమ్మల్ని

వెతుక్కుంటూ వచ్చాను. రక్తం పంచుకుని పుట్టిన బిడ్డయినా ఆమెకూ నాకు మధ్య ఎంతో అగాధముంది. నేను అందుకే నా మనసుని చంపుకోటానికే సిద్ధపడుతున్నాను కాని వాసవి చేత అమ్మా అనిపించుకోవాలని ఆరాటపడటంలేదు. కాదంటే ఈ రోజే బయటికి వెళ్ళిపోతాను" అంది ఆవేశంగా.

జగన్నాధరావుగారు చటుక్కున పరిమళ చెయ్యి పట్టుకున్నారు.

"తొందరపడకు అనూ. వాసవి జీవితం ఏమవుతుందోననే కంగారులో నేను విచక్షణా జ్ఞానం కోల్పోయి మాట్లాడుతున్నాను. నన్ను క్షమించు మనం యిన్నాళ్ళకు కలుసుకున్నాం. ఈ విపత్కర స్థితిలో తోడయి నిలబడ్డ నువ్వు వెళ్ళిపోతాననడం సమంజసం కాదు అన్నారు దిగులుగా.

పరిమళ కరిగిపోయింది.

తరతరాలుగా ఆడదాన్ని నీచంగా, క్రూరంగా, హీనంగా చూసే మగవాణ్ణి క్షమించి ఆదరించగల భారత స్త్రీ జాతి రక్తం ఆమెలోనూ ప్రవహిస్తోంది.

34

టాక్సీ యింటిదారి పడుతుంటే వాసవిలో భయం అధికమయ్యింది.

ఆమె శరీరం సన్నగా వణకడం గమనించిన అనంత్ ఆమె భుజంమీద అనునయంగా చెయ్యివేసాడు.

"ప్లీజ్, ఎందుకంత భయం?" ప్రేమగా.

"అనంత్, నేను జరగబోయే సీన్‌ని ఎదుర్కొనే స్థితిలో లేను. నన్నేదైనా హోటల్లో దించి అన్నీ నువ్వే జగదీష్‌కి చెప్పేసెయ్యి. నేనతన్ని చూడలేను" అంది భయంగా.

అనంత్ నవ్వి "ఇన్నాళ్ళూ నేను చెప్పిన ధైర్యమంతా ఏమయ్యింది? మళ్ళీ మొదటికే వస్తున్నావు. నేను నీ అండగా ఉండగా నిన్ను ఎవరూ ఏమీ చేయలేరు" అన్నాడు ధైర్యం చెబుతున్నట్లుగా.

"నాకు ఆ యింటికి తిరిగి వెళ్ళాల్సిన అవసరం ఏముంది?" అంది వాసవి చిరాగ్గా.

"చాలావుంది. శారీరకంగా నువ్వు నా భార్యవయిపోయినా నా బిడ్డకి తల్లివి కాబోతున్నా, ఇంకా సాంఘికంగా నువ్వు జగదీష్ భార్యవే. కోర్టుద్వారా డైవర్స్ తీసేసుకుంటే ఏ ప్రోబ్లమూ వుండదు అన్నాడు అనంత్.

వాసవి తలదించుకుంది.

ఇంతలో టాక్సీ గేట్లోంచి మెల్లిగా లోనికొచ్చి పోర్టికోలో ఆగింది.

అనంత్ ముందు కారు దిగాడు.

వాసవి జంకుతూ మెల్లిగా కార్లోంచి అడుగు బయటపెట్టింది.

"ఆవిడే అమ్మగారు. అతనే చెక్రటీ" అంటూ చూపించాడు మాలి వేలాయుధానికి.

"ఇద్దరూ బాగున్నారు" అంటూ మెచ్చుకున్నాడు వేలాయుధం.

"హాయ్ వసూ! హౌ యీజ్ యువర్ ట్రిప్?" జగదీష్ గబగబా బయటకొచ్చి వాసవి భుజాలమీద ఆప్యాయంగా చేతులు వేసాడు.

వాసవి ఇబ్బందిగా జగదీష్ భుజమ్మీదుగా అనంత్ వేపు చూసింది.

అనంత్ ఊరుకోమన్నట్లుగా కనుసైగ చేసాడు.

"చూడా భాగోతం ఈ గొప్పోళ్ళ ప్రేమలన్నీ రోడ్డుమీదే" అన్నాడు మాలి కుదుళ్ళు సరిచేస్తూ.

"ష్! వినబడుతుంది" అన్నాడు వేలాయుధం.

"మేడమ్ ఓ.కె. సార్ మీరనుకున్న విధంగా ఆమె పూర్తిగా కోలుకున్నారు" అన్నాడు అనంత్ నవ్వుతూ.

జగదీష్ కళ్ళు మెరిసాయి ఆనందంతో.

"వెరీ హేపీ న్యూస్ అనంత్. అయ్ రియల్లీ గ్రేట్ ఫుల్ టు యూ" అన్నాడు నవ్వుతూ.

వాసవి పరిస్థితి ఇరకాటంగా వుంది.

ఆమె ఆ వాతావరణాన్ని తప్పించుకునేందుకు లోనికి నడిచింది.

"నువ్వు రెస్టు తీసుకో. మిగతా సంగతులు తర్వాత మాట్లాడుకుందాం" అంటూ జగదీష్ వాసవి వెంట లోనికి నడిచాడు.

వాసవి స్నానం చేసే వంకతో బాత్రూంలోకి వెళ్ళి తలుపేసుకుంది.

జగదీష్ ఈ లోపున తను వాసవి కోసం ఫారిన్నుండి తెచ్చిన రకరకాల వస్తువులు బీరువాలోంచి తీసి మంచమ్మీద పెడుతున్నాడు.

పదిహేను నిమిషాలు గడిచాయి.

అతను చిలిపిగా బాత్రూమ్ తలుపు మీద టకటక శబ్దం చేసాడు.

వాసవి బిగుసుకున్నట్లు చూసింది.

"వసూ టవల్ మరచిపోయినట్లున్నావ్" అన్నాడు మెల్లిగా.

వాసవికి ప్రాణం పోతున్నట్లనిపించింది.

భర్త చిలిపితనం ఆమెకు ఆనందం కలిగించడంలేదు. ఒక పరాయి మగవాడు శ్రుతిమించి ప్రవర్తిస్తున్నట్లుగా కోపాన్ని తెప్పిస్తోంది.

ఆమె తనని ఇరకాట పరిస్థితిలో పెట్టినందుకు అనంత్‌ని తిట్టుకుంది.

తలుపు మీద శబ్దం ఆగిపోయింది.

వాసవి బట్టలు కట్టుకుని మెల్లిగా బయటకొచ్చింది.

అక్కడ జగదీష్ లేడు.

ఆమె హాయిగా గాలి పీల్చుకుని అద్దం ముందుకెళ్ళి జడవిప్పుకుంది.

తన విషయం అనంత్ విషయం ఎంత త్వరగా చెప్పేసి బయటపడాలా అని ఆలోచిస్తున్నదామె అంతరంగం.

తనిప్పుడు తల్లికాబోతున్నది.

ఇక జాప్యం చేయకుండా జగదీష్ నుండి దూరం కావాలి.

తప్పో ఒప్పో జరిగిపోయింది. తను తిరిగి అనాలోచితంగానే తను కావాలనుకుని ప్రేమించిన వ్యక్తికే స్వంతం అయింది.

ప్రపంచమంతా కలిసి వెలేసినా తూలనాడినా తను పట్టించుకోదు.

తనికిప్పుడు ఎవర్ని చూసినా భయంలేదు. తన సుఖం తనది.

మహతి చెప్పినట్లు ఈ చిన్ని జీవితంలో తను తనకి కావల్సినవి తనే చూసుకుంటుంది.

అర్థంలేని భయాలతో, అనవసరమైన త్యాగాలతో తన జీవితాన్ని దుఃఖమయం చేసుకోదు.

అలా అనుకోగానే వాసవిలో నూతనోత్సాహం చోటు చేసుకుంది.

మెల్లిగా తనకిష్టమయిన పాట హమ్ చేస్తూ జడ వేసుకోసాగింది.

"దేవిగారు చాలా ఉత్సాహంగా వున్నట్లున్నారు."

ఆ మాటలకి ఉలిక్కిపడి గుమ్మంవేపు చూసింది వాసవి.

జగదీష్ వేలాయుధం చేత టిఫిన్ పట్టించుకుని లోనికొచ్చాడు. గతుక్కుమన్నట్లు చూసింది వాసవి.

"ఇతనెవరు?" అంది.

"ఒక కొత్త నౌకరు. పేరు వేలాయుధం. ఆ శంకర్ గాడి అడ్రస్ తెలియదు" అన్నాడు జగదీష్ మంచంమీద కూర్చుంటూ.

వేలాయుధం "నమస్కారమమ్మా" అన్నాడు వినయంగా.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments